

**ASOCIATIA
MAGISTRATILOR DIN
ROMANIA**

Membru al Uniunii Internationale a Magistratilor • Membru al Asociatiei Europene a Magistratilor • Membru al Aliantei pentru o Justitie Europeana in Romania

Nr. 2/6.01.2017

Asociația Magistratilor din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel. /fax. 021.4076286, e-mail amr@asociatia-magistratilor.ro, cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR-Sucursala Lipsani -, *reprezentată legal de judecător dr. Andreea Ciucă, în calitate de președinte interimar*, transmite următorul **comunicat de presă**:

Având în vedere scopul și obiectivele statornicite prin Statut și reafirmate cu consecvență, prin demersurile făcute publice, în mod repetat, **AMR** nu poate rămâne indiferentă, nici de această dată, la dezbaterile „aprinse” din spațiul public, desfășurate în ultimele zile, cu atât mai mult cu cât, astfel cum este lesne de sesizat, vizează probleme de o vădită gravitate, afirmate în legătură directă cu activitatea procurorilor și judecătorilor.

Dintru început, **AMR** subliniază, în numele magistratilor de bună-credință, din această țară, că se delimitează, în mod ferm, de orice act, gest, faptă care ar fi de natură să contureze, fie și numai aparent, ideea posibilității de „a fabrica” dosare penale. Gravitatea afirmațiilor - care au escaladat după prezentarea, de către mass-media, a unor înregistrări ce ar putea induce ideea „fabricării” de dosare penale pentru „indezirabili”, cu concursul unor persoane din interiorul sistemului judiciar, aflate în legături profesionale neprincipiale cu reprezentanți ai serviciilor secrete - este cu atât mai evidentă cu cât se tinde la concluzia că, pe această cale, s-ar fi ajuns la condamnări penale și, deci, la lipsirea de libertate a unor oameni, cu toate consecințele dezastruoase care decurg din astfel de situații.

De asemenea, **AMR** subliniază, pe de o parte, că nu poate formula afirmații argumentate, în sensul existenței sau inexistenței unei astfel de „rețele” care dă dosuri de palmă legii și, implicit, celor ce se străduiesc să o aplice, câtă vreme nu s-a stabilit, după o urmărire penală desfășurată cu respectarea principiilor dreptului procesual penal (acestea nefiind vorbe mari, ci ținând, pur și simplu, de „a, b, c-ul” dreptului), confirmată, în concluzii, printr-o hotărâre penală definitivă, că aspectele prezentate în spațiul public dau măsura unei/unor infracțiuni. O altă abordare ar însemna încălcarea prezumției de nevinovăție – care acționează până la condamnarea definitivă –, cu acceptarea ideii, fără fundament, dar tot mai mult vehiculate, că o persoană trebuie să își „dovedească

nevinovăția”, adică, ar însemna să călcăm peste lege în demersul de a încerca demascarea unor încălcări de lege.

Pe de altă parte, prezumția de nevinovăție, necesitatea respectării normelor de drept procesual și substanțial penal, nu pot constitui degete după care să ne ascundem pentru a lăsa fără un deznodământ o astfel de situație care, fie și numai prin lansarea în spațiul public, aduce grave prejudicii, nu numai sistemului judiciar, ci și societății, în ansamblu, fiindcă dacă îngăduim să plutească în aer ideea posibilității de a trimite un om la închisoare „la apelul de seară”, ne asumăm riscul unei învrăjbirii sociale pe care este greu de crezut că o vom anihila chiar dacă s-ar dovedi, după o vreme, că faptele nu-s fapte (în accepțiunea legii penale).

Parchetul s-a sesizat din oficiu, cu privire la aspectele prezentate în mass-media. Este primul pas.

Referitor la susținerile din spațiul public, ținând de încălcări ale programului informatic de repartizare aleatorie a cauzelor – susțineri care conțin și inadvertențe, dat fiind că, atât potrivit vechiului, cât și noului Regulament, repartizarea aleatorie a unui dosar nu poate fi făcută decât o dată (excepțiile fiind chiar excepții, limitativ prevăzute), pentru schimbarea componenței completului sau pentru soarta dosarelor la desființarea completului existând reguli clare – verificarea se poate face, fără mari greutate, cu un informatician, cu evidențele instanței, cu actele din dosar (privind repartizarea aleatorie) și cu Regulamentul în mână.

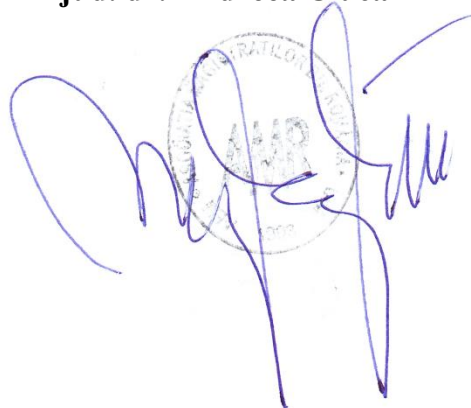
Inducerea ideii că promovarea unui magistrat s-ar face cu succes numai într-un binom cu procurori DNA sau cu „acoperiți din justiție” – cum ar rezulta dintr-un interviu dat de un judecător care nu știm dacă are doar o exprimare nefericită/neinspirată, o replică din bravură sau de dragul replicii ori o exprimare în (profundă) cunoștință de cauză (deși este greu de imaginat că un magistrat n-ar vorbi în cunoștință de cauză) – constituie o afirmație jignitoare la adresa sutelor de magistrați ce au făcut și fac eforturi considerabile pentru a acoperi bibliografia de concurs (de-a dreptul copleșitoare).

În fine, acreditarea ideii că magistrații nu răspund și, de aici, concluzia necesității unei legi a responsabilității lor, ignoră chiar legea, de vreme ce magistrații răspund penal, aplicându-li-se același Cod penal ca oricărui cetățean (s-au văzut destule cazuri de urmăriri penale soldate cu condamnări sau achitări), magistrații răspund disciplinar (abaterile disciplinare prevăzute în art. 99 din Legea nr. 303/2004 umplu aproape tot alfabetul – de la litera „a” la litera „t” – , la acestea adăugându-se și abaterile de la Codul deontologic) și material (fiind prevăzută în art. 96 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, în parametri europeni ai condiției „relei-credințe” sau „gravei neglijențe”). Deci, cadru legislativ există, și încă unul de nivel european, discuția fiind, însă, mult mai amplă și neputând fi epuizată în alineatele acestui comunicat de presă.

Asociația Magistraților din România afirmă, o dată în plus, că independența magistratului, strict necesară pentru actul de justiție (principiu neinventat de dreptul român), nu poate constitui pavăză pentru încălcări ale legii – în măsura în care acestea sunt dovedite, în condițiile legii –, însă, pe de altă parte, imperativul respectării acestei independențe

impune evitarea generalizărilor, constând în punerea tuturor judecătorilor și procurorilor sub aceeași anatemă, în situații de genul celei în discuție.

**Asociația Magistraților din România,
prin președintele interimar,
jud. dr. Andreea Ciucă**

A handwritten signature in blue ink is written over a circular official stamp. The stamp contains the text "ASOCIAȚIA MAGISTRAȚILOR DIN ROMÂNIA" around the perimeter and "AMR" in the center. The signature is stylized and partially obscures the stamp.